

Arrest

nr. 190 614 van 10 augustus 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 13 februari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 januari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 maart 2017 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 april 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 mei 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. LECOMPTE, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Gambiaanse nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 6 maart 1987 te Brikama, Gambia. U bent van Mandinka afkomst en u bent moslim. U groeide op in Brikama samen met uw ouders, broers en zussen. U liep school aan de 'Saint Augustine' school in Banjul tot 2009. Nadien startte u een opleiding aan het 'Management Development Institute' in Kanifing. U begon er aan een accounting opleiding die in principe drie jaar duurt. U voltooide deze opleiding echter niet. In 2012 besloot u deze studie stop te zetten op het moment dat u in het tweede jaar zat. Nadien vond u niet

meteen werk. Rond uw vijftiende begon u zich aangetrokken te voelen tot mannen. Voordien had u meerdere kortstondige relaties gehad met vrouwen, maar nu kwam u tot het besef dat u zich eerder aangetrokken voelde tot mannen. Gezien het taboe dat rond homoseksualiteit heerst, vertelde u niemand over uw gevoelens. U hield het voor uzelf. Via internet ging u wel op zoek naar contact met (Europese) mannen aangezien u in Gambia niemand kende die homoseksueel was. Op die manier maakte u in 2012 kennis met een Belgische man. Jullie leerden elkaar beter kennen door te chatten via internet. In 2013 kwam deze Belgische man naar Kameroen. U trok eveneens naar Kameroen om deze man te ontmoeten. Nadien kwam hij eveneens naar Gambia waar hij twee weken verbleef in een hotel tegenover de compound van uw familie. Jullie begonnen een relatie, maar de Belgische man keerde na twee weken terug naar België. Via Senegal poogde u een aantal keren om een visum te bekomen om uw vriend in België te komen bezoeken. Uw aanvragen tot een visum werden echter telkens geweigerd. Op 28 oktober 2014 besloot u om Gambia definitief te verlaten. U vertelde uw familie niets over de werkelijke reden van uw vertrek. U zei dat u naar Senegal zou gaan voor een visumaanvraag. Vervolgens verbleef u een aantal maanden in Senegal. Hierna trok u via Mali en Algerije naar Libië waar u eveneens een aantal maanden verbleef. Uiteindelijk maakte u de oversteek naar Italië waar u enkele maanden in een vluchtelingenkamp verbleef. Nadat u geregistreerd werd in Italië zette u uw tocht verder naar België waar u asiel aanvraag bij de bevoegde asielinstanties op 16 juli 2015.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht omdat u vervolging vreest door de gemeenschap en de overheidsdiensten omwille van de door u beweerde homoseksuele geaardheid (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p.8), maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat het CGVS over informatie beschikt die ernstige twijfels oproept over de oorzaak van uw beweerde vrees ten opzichte van uw land van herkomst, met name uw beweerde homoseksuele geaardheid.

Tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS verklaart u dat u in Gambia gevoelens begon te krijgen voor mannen toen u vijftien jaar was (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p.8-9). U geeft verder aan dat u toen tot het besef kwam dat u homoseksueel was en dat u dit met niemand kon delen waardoor u uiteindelijk besloot het land te verlaten om eventuele problemen in uw land van herkomst te vermijden (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p.8). Via Senegal, waar u tevergeefs enkele visumaanvragen deed, kwam u uiteindelijk naar België aangezien u hier een mannelijke partner heeft die u in Gambia via internet had leren kennen, zo verklaart u tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p.5-6). Sinds midden 2015 woont u in België samen met uw Belgische partner, zo verklaart u nog (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p.6). Wanneer u tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS gevraagd wordt of u andere relaties heeft gehad met andere personen, mannen of vrouwen, in België, antwoordt u van niet, aangezien u een relatie met uw Belgische mannelijke partner heeft (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p.12). U voegt eraan toe dat u na uw vijftiende nooit meer een relatie met een vrouw heeft gehad (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Gevraagd of u ooit een relatie heeft gehad met een vrouw in België, antwoordt u van niet (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Op het einde van het eerste gehoor voor het CGVS wordt u eveneens de vraag gesteld hoe u uw persoonlijke toekomst ziet waarop u antwoordt dat u samen wil zijn met uw Belgische partner Christian; vervolgens gevraagd of u zich zelf niet meer met andere vrouwen in de toekomst ziet, of dat u zich kan voorstellen dat u nog gevoelens kan hebben voor vrouwen in de toekomst, antwoordt u stellig van niet (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p.15). **Het CGVS beschikt nochtans over informatie waaruit blijkt dat er ernstige aanwijzingen zijn dat u wel degelijk een relatie heeft gehad met een vrouw in België.** Het CGVS beschikt met name over informatie waarin gesteld wordt dat u een relatie heeft gehad met een vrouw die u ontmoet heeft in het uitgaansleven in Gent. Bovendien wordt deze informatie gestaafd door enkele (intieme) foto's van u en de vrouw in kwestie (toegevoegd aan het administratief dossier). Om u met deze verkregen informatie te confronteren en om u de kans te geven te reageren op deze informatie en aanwijzingen nodigde het CGVS u uit voor een tweede gehoor. Tijdens dit tweede gehoor wordt u in eerste instantie nogmaals gevraagd of u in België een relatie heeft gehad met een vrouw waarop u opnieuw negatief antwoordt

(zie gehoorverslag CGVS, dd. 30 september 2016, p.3). U houdt ook vol dat u nog steeds een relatie heeft met uw Belgische partner Christian (zie gehoorverslag CGVS, dd. 30 september 2016, p.2). Wanneer u tijdens het tweede gehoor voor het CGVS verteld wordt dat het CGVS beschikt over informatie waaruit lijkt dat u wel een relatie heeft gehad met een vrouw, herhaalt u dat u nooit een relatie heeft gehad met een andere vrouw (zie gehoorverslag CGVS, dd. 30 september 2016, p.3). Later wordt u nogmaals meegedeeld dat het CGVS over informatie beschikt dat u een relatie met een vrouw heeft gehad in België in 2015 waarop u nogmaals stelt dat u nooit een relatie heeft gehad met een vrouw (zie gehoorverslag CGVS, dd. 30 september 2016, p.4). **Vervolgens worden u de foto's voorgelegd waarop u afgebeeld staat samen met een vrouw waarop u bevestigt dat u wel degelijk de persoon op de u getoonde foto's bent.** Uw eerste reactie hierop is dat deze vrouw gewoon een vriendin is (zie gehoorverslag CGVS, dd. 30 september 2016, p.4). U verklaart verder dat u haar ontmoet heeft in een club in Gent (zie gehoorverslag CGVS, dd. 30 september 2016, p.4). Wanneer u erop gewezen wordt dat het behoorlijk intieme foto's zijn, verklaart u dat het normaal is en dat u nooit een relatie heeft gehad met deze vrouw (zie gehoorverslag CGVS, dd. 30 september 2016, p.5). Wat later tijdens uw tweede gehoor voor het CGVS vraagt uw advocaat om een korte pauze zodat hij met u kan overleggen over de u voorgelegde informatie. Na deze korte pauze geeft uw advocaat aan dat u bijkomende verklaringen wil afleggen. U verklaart vervolgens dat u enkel een seksuele relatie had met deze vrouw (zie gehoorverslag CGVS, dd. 30 september 2016, p.6). U voegt er verder aan toe dat u zo'n twee maanden een relatie met deze vrouw had die u in Gent ontmoet had (zie gehoorverslag CGVS, dd.30 september 2016, p.6). Vervolgens wordt u gevraagd hoe u deze relatie met een vrouw in België rijmt met uw verklaringen tijdens het eerste gehoor voor het CGVS toen u stelde dat u sinds uw vijftiengste nooit meer een relatie heeft gehad met een vrouw omdat u zich vanaf die leeftijd bewust werd van uw homoseksuele geaardheid. Uw repliek op deze vraag is dat u de relatie met deze vrouw in België had na uw eerste interview voor het CGVS (zie gehoorverslag CGVS, dd. 30 september 2016, p.6). Vervolgens wordt u erop gewezen dat de informatie die u net voorgelegd werd al in het bezit was van het CGVS vóór uw eerste gehoor voor het CGVS waarop u antwoordt dat u haar ervoor ontmoet heeft maar dat jullie pas nadien een relatie bent aangegaan met haar (zie gehoorverslag CGVS, dd. 30 september 2016, p.7). De informatie, die aan het administratief werd toegevoegd, waaronder de foto's van u en de vrouw in kwestie, waren echter al in het bezit voor uw eerste gehoor voor het CGVS zodat uw bewering dat u slechts een relatie met deze vrouw zou hebben gehad na uw eerste gehoor voor het CGVS erg weinig overtuigend overkomt. **Het komt echter vooral niet overtuigend over dat u tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS verklaarde nooit een relatie met een vrouw te hebben gehad sinds uw vijftiengste aangezien u toen ontdekt zou hebben dat u zich aangetrokken voelde tot mannen, om vervolgens tijdens uw tweede gehoor voor het CGVS te verklaren dat u toch een (seksuele) relatie had met een vrouw in België nadat u geconfronteerd werd met enkele (intieme) foto's van u en een andere vrouw. Deze contradictorische verklaringen doen dan ook ernstige vragen rijzen omtrent uw voorgehouden homoseksuele geaardheid.** Wanneer u tijdens uw tweede gehoor gewezen wordt op deze opmerkelijke vaststelling, antwoordt u nogal weinig overtuigend dat u zich ook aangetrokken voelt tot mannen en dat het nadien – na uw relatie met de vrouw op de foto's – alleen nog maar duidelijker werd (zie gehoorverslag CGVS, dd.30 september 2016, p.7). U blijft bij het feit dat u zich meer aangetrokken voelt tot mannen (zie gehoorverslag CGVS, dd. 30 september 2016, p.7). U haalt verder nog aan dat u ook Gambiaanse vrienden heeft in België en dat deze vrienden niet op de hoogte zouden zijn van uw beweerde relatie met Christian en dat u het soms wil verstoppen (zie gehoorverslag CGVS, dd. 30 september 2016, p.7). Uw advocaat voegt aan het einde van het tweede gehoor aan uw verklaringen toe dat u in hoofdzaak homoseksueel bent, dat het feit dat u een korte relatie had met een vrouw hier niets aan verandert, dat u zelfs als vluchteling erkend moet worden indien u biseksueel zou zijn, en dat u niet verplicht bent zichzelf te outen (zie gehoorverslag CGVS, dd. 30 september 2016, p.8). **Hierbij dient opgemerkt te worden dat u tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS op geen enkel ogenblik iets vermeld heeft over een eventuele biseksuele geaardheid. Integendeel, u beweerde tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS met de nodige stelligheid dat u zich sinds uw vijftiengste aangetrokken voelt tot mannen, dat u zich niet meer kan voorstellen gevoelens te hebben voor vrouwen en tot slot dat u na uw vijftiengste nooit meer een relatie heeft gehad met een vrouw – gezien uw beweerde homoseksuele relatie met Christian. Dit laatste ontkracht uzelf tijdens uw tweede gehoor voor het CGVS waardoor zoals gezegd ernstige vragen gesteld kunnen worden omtrent de door u voorgehouden homoseksualiteit – of zelfs biseksualiteit. De argumentatie van uw advocaat dat het duidelijk is dat u nog moeilijkheden heeft zichzelf te outen dient ook gerelativeerd te worden gezien uw meerdere verklaringen tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS toen u stelde uw homoseksuele geaardheid aanvaard te hebben en opgelucht te zijn zichzelf te kunnen zijn in België.**

Bovendien dient vastgesteld te worden dat u ook zelf ten gronde de oorzaak van de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst, met name uw beweerde homoseksuele geaardheid, niet aannemelijk kon maken tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS, toen u meerdere open vragen gesteld werden over de beweerde ontdekking en beleving van de door u voorgehouden homoseksualiteit in uw land van herkomst.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet makkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker, die zichzelf identificeert als homoseksueel, zoals u zelf deed tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker, die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten. **Er dient echter vastgesteld dat u de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid niet aannemelijk heeft weten te maken. Er kan aan deze dan ook helemaal geen geloof gehecht worden.**

Zo kunnen een aantal bedenkingen worden gemaakt bij uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw homoseksuele geaardheid in uw land van herkomst. Vooral kunnen enkele vragen gesteld worden waarop u zich bewust zou zijn geworden van uw ontluikende gevoelens van homoseksualiteit, en hoe u dit alles beleefde. Zo verklaart u tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS dat u rond uw vijftiengste begon te beseffen dat u zich meer aangetrokken voelde tot mannen, maar dat u dit tegen niemand kon zeggen (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p.8). U voegt eraan toe dat u ervoor verschillende korte relaties had met vrouwen omdat u zich aangetrokken voelde tot vrouwen en niet tot mannen (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U herhaalt vervolgens dat u gevoelens voor mannen begon te krijgen toen u vijftieng jaar was nadat u ook wat ontgoochelingen had opgelopen in eerdere relaties met vrouwen (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p.8 en p.10). Vervolgens worden u meerdere vragen gesteld over de periode van uw jeugd en adolescentie en of u in deze periode al merkte dat u gevoelens kon hebben voor mannen waarop u antwoordt dat u zich gewoon aangetrokken voelde tot vrouwen en niet tot mannen en dat u dus gewoon relaties had met vrouwen (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p.8). U herhaalt meerdere malen tijdens het gehoor dat u relaties had met vrouwen tot uw drieëntwintigste of vierentwintigste en dat u daarna, op uw vijftiengste, mannen aantrekkelijk begon te vinden (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p.12). Het is uiteraard mogelijk dat een persoon zijn beweerde homoseksuele geaardheid op wat latere leeftijd begint te ontdekken maar u laat tijdens het gehoor voor het CGVS uitschijnen dat u tot uw vierentwintigste gewoon aangetrokken voelde tot vrouwen, en dat u zich plots op uw vijftiengste aangetrokken voelde tot mannen. Zo verklaart u onder meer dat u wel eens andere blanke mannen ontmoette in Gambia, die homoseksueel waren, maar dat dit was in de periode voor uw vijftiengste toen uzelf nog niet homoseksueel was (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p. 14). **Uw verklaringen over uw beweerde ontdekking en beleving van de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid zijn tevens heel erg beknopt en weinig doorleefd te noemen.** Op de vele open vragen die u hierover gesteld worden komt u dikwijls niet verder dan te stellen dat u zich aangetrokken voelde tot mannen vanaf uw vijftiengste en dat u het tegen niemand kon vertellen en dat u het verborgen moest houden. Gevraagd naar uw gevoelens tijdens uw ontdekking van uw beweerde homoseksuele geaardheid, haalt u aan dat u zich eerst verdrietig voelde, dat het in het begin wat moeilijk was, maar dat u het daarna aanvaardde (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p.9). Vervolgens gevraagd hoe die aanvaarding verliep, aangezien u in een homofobe omgeving leefde en woonde, herhaalt u dat het in het begin wat moeilijk was maar dat u erna het relatief snel aanvaardde (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p.9). Verder tijdens het gehoor worden u meerdere open vragen gesteld over uw gevoelens en uw aanvaarding van uw beweerde homoseksuele geaardheid in een homofobe omgeving als Gambia en hoe u dat ervaarde waarop u telkens hetzelfde korte antwoord geeft dat het eerst wat moeilijk was maar dat u het daarna relatief snel aanvaardde en dat u het tegen niemand vertelde (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p.9-10-11). U voegt eraan toe dat het nu eenmaal zo was (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p.9). **Deze laatste antwoorden zijn toch opmerkelijk gelet op de strafbaarstelling en het heersende sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit in uw land van herkomst. Met uw verschillende antwoorden en verklaringen lijkt u aan te geven dat u zonder al te veel problemen uw homoseksuele geaardheid aanvaardde hoewel u toch in een maatschappij leefde die homoseksualiteit niet echt toejuicht. Deze erg weinig doorleefde antwoorden komen dan ook allesbehalve overtuigend over.** Dat u zich niet meer vragen stelde over uw homoseksuele gevoelens is frappant te noemen. U haalt tijdens het gehoor enkel aan dat u het verborgen hield, dat u het tegen niemand vertelde maar kan niet op een doorleefde wijze aangeven wat deze wending in persoonlijke

leven betekende en wat de impact voor u persoonlijk was. **In het algemeen kan gesteld worden dat u meerdere open vragen, die u gesteld werden, omtrent de ontluikende bewustwording van uw homoseksualiteit uiterst beknopt beantwoordde wat niet getuigt van doorleefde ervaringen, maar eerder blijkt geven van een gebrek aan inzicht in de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Gambiaanse, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij.**

Voorts weet u hoegenaamd niet te overtuigen wat uw beweerde homoseksuele partner betreft. U verklaart tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS dat u nooit een Gambiaanse mannelijke partner heeft gehad (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p.12). U verklaart verder dat u op internet op zoek ging naar blanke mannen, en dat u op die manier uw beweerde partner Christian ontmoette (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p.12). Wanneer u tijdens het gehoor gevraagd wordt sinds wanneer jullie een relatie hebben, slaagt u er echter niet in een eenduidig antwoord te geven. U verklaart eerst dat u het niet meer precies weet wanneer jullie een relatie zijn begonnen, maar dat het zo'n vijf jaar geleden moet geweest zijn (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p. 6). Wat later wordt u opnieuw de vraag gesteld sinds wanneer jullie een relatie hebben, aangezien jullie elkaar via internet ontmoet zouden hebben, waarop u dit maal antwoordt dat het zo'n drie à vier jaar geleden moet zijn (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p. 7). Wanneer u erop gewezen wordt dat u zonet nog vijf jaar geleden had geantwoord, verklaart u dat u het niet meer precies weet (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p. 7). Gevraagd via welke website jullie elkaar dan ontmoet hebben, antwoordt u dat u het niet meer weet, en dat het via een gay website was (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p. 6). Wanneer u vervolgens de vraag gesteld wordt of jullie dan een relatie zijn begonnen zonder dat jullie elkaar ooit in levende lijven hadden gezien, antwoordt u dat het via gesprekken ging via internet (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p. 6). Vervolgens wordt u de open vraag gesteld om te beschrijven hoe de start van jullie relatie dan verliep, en hoe dat dan juist ging, antwoordt u erg weinig overtuigend dat u het niet meer weet maar dat jullie gewoon met elkaar begonnen te praten (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p. 6). Nogmaals gevraagd om te beschrijven op welke manier jullie een relatie begonnen, antwoordt u opnieuw erg kort en weinig doorleefd dat jullie elkaar gewoon leerden kennen via gesprekken, en dat jullie op een bepaald moment een relatie startten (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p. 6). U verklaart hierna nog dat jullie elkaar uiteindelijk ontmoet zouden hebben in Kameroen, waar u naartoe gereisd zou zijn, en dat Christian hierna samen met u naar Gambia zou zijn gegaan, waar hij twee weken verbleven zou hebben (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p. 7). **Het komt echter weinig overtuigend over dat u er niet in slaagt op een eenduidige en doorleefde manier te vertellen op welke manier u een relatie zou begonnen zijn met een Belgische man. Aangezien het uw eerste en enige beweerde homoseksuele partner betreft, zou redelijkerwijze toch verwacht mogen worden dat u op een meer omstandige, maar vooral op een meer doorleefde manier, zou kunnen vertellen over de start van deze beweerde relatie, zeker rekening houdend met uw bewering dat u nog steeds een relatie met deze man zou hebben.** Later tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS worden u nog enkele bijkomende vragen gesteld over uw beweerde partner Christian. Zo wordt u gevraagd om uw huidige relatie met Christian te beschrijven waarop u kort antwoordt dat jullie samenwonen (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p. 12). Gevraagd om wat meer te vertellen over uw beweerde partner, antwoordt u dat hij van Gent is, dat hij geen kinderen heeft, dat hij alleen leeft en een fotograaf was (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p. 12). U komt ook nu niet verder dan korte weinig doorleefde antwoorden te geven die slechts enkele feitelijkheden bevatten en weinig tot geen persoonlijke gevoelens van u ten opzichte van deze man laten blijken. **Het CGVS betwist niet dat u daadwerkelijk samen zou wonen met deze Belgische man, maar heeft wel ernstige twijfels omtrent de beweerde homoseksuele relatie die u met deze man zou hebben, of de beweegredenen die er aan de basis van zouden liggen, gegeven het feit dat uw verklaringen over deze beweerde relatie weinig overtuigend zijn, en gegeven het feit dat u er niet in slaagt uw beweerde homoseksuele geaardheid aannemelijk te maken.** Op het einde van uw tweede gehoor voor het CGVS verklaart uw raadsman bovendien dat hij in alle openheid aan uw beweerde partner zal vragen om een brief op te stellen en ons te bezorgen waarin hij bevestigt dat hij een relatie met u heeft. Tot op heden heeft het CGVS een dergelijke verklaring van uw beweerde Belgische partner niet ontvangen.

Tot slot is uw kennis van de leefwereld en ook de juridische positie van homoseksuelen in uw land van herkomst niet overtuigend. U verklaart tijdens het gehoor voor het CGVS dat u geen enkele andere homoseksuele Gambiaan kent, en dat u geen idee heeft op welke manier homoseksuelen elkaar leren kennen of elkaar ontmoeten in Gambia (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p. 14). U verklaart dit door het feit dat u het verborgen hield, en dat u er met niemand over kon praten (zie

gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p.14). Maar zelfs rekening houdende met deze laatste verklaring mag redelijkerwijze toch verwacht worden dat u iets meer zou kunnen vertellen over het homoseksuele milieu in Gambia en vooral over de manier waarop Gambiaanse homoseksuelen elkaar leren kennen in uw land van herkomst. Uw verklaring dat iedereen het verborgen houdt (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p. 14) komt hierbij weinig overtuigend over. Zo kent u ook geen plaatsen waar homoseksuelen elkaar kunnen ontmoeten in Gambia, noch kent u enige organisaties die opkomen voor rechten van homoseksuelen in Gambia, noch kent u personen of voorbeelden van personen die veroordeeld werden in Gambia omwille van hun homoseksuele geaardheid (zie gehoorverslag CGVS, p.20). Voor het feit dat u geen voorbeelden kan geven van personen die zouden zijn veroordeeld omwille van hun seksuele geaardheid kan nog begrip worden opgebracht, maar nadien wordt u de vraag gesteld of u de wet kent die homoseksualiteit verbiedt in uw land van herkomst. Op deze laatste vraag moet u merkwaardig genoeg het antwoord schuldig blijven. Gevraagd of u veroordeeld kan worden in Gambia omwille van homoseksualiteit, antwoordt u dat de president zegt dat je gedood kan worden (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p. 14). Vervolgens gevraagd naar een wet die homoseksualiteit verbiedt in Gambia, verwijst u opnieuw naar de president die gezegd heeft dat hij alle homoseksuelen zal doden in Gambia (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p. 15). Nogmaals gevraagd naar een specifieke wet die homoseksualiteit verbiedt, verklaart u dat u deze niet kent (zie gehoorverslag CGVS, dd. 6 april 2016, p. 15). U bent bijgevolg niet op de hoogte van de mogelijke gevolgen indien u voor een rechtbank zou verschijnen omwille van uw beweerde homoseksuele geaardheid in uw land van herkomst. U bent evenmin op de hoogte van de relatief recente wetswijziging inzake homoseksualiteit in Gambia. Beschikbare landeninformatie geeft immers aan dat in 2014 een wetswijziging werd doorgevoerd waardoor het misdrijf 'homoseksualiteit' nog breder toegepast zou kunnen worden in uw land van herkomst (zie landeninformatie, administratief dossier). **Van iemand die zelf homoseksueel beweerd te zijn in een homofob land als Gambia, mag redelijkerwijze verwacht worden beter op de hoogte te zijn van de risico's die hij loopt in dat land, en de daarbij horende potentiële gevolgen.** Uw kennis van de leefwereld en ook de juridische positie van homoseksuelen in uw land van herkomst kunnen bijgevolg evenmin overtuigend genoemd worden. U legt tot slot tijdens uw beide gehoren voor het CGVS geen documenten neer die bovenstaande pertinente vaststellingen kunnen wijzigen.

U legt wel documenten neer aangaande de visumaanvragen die u vanuit Senegal heeft ingediend om op een legale manier naar België te komen, en die uiteindelijk niet aanvaard werden, maar deze documenten bevatten voornamelijk identiteitsdocumenten aangaande uw persoon. Zo bevatten de documenten een kopie van uw paspoort, attesten van gevolgde opleidingen in Gambia, verzekeringsdocumenten en eigendomsattesten. Uw identiteit, noch uw nationaliteit, worden in deze beslissing echter in twijfel getrokken. Verder bevat het door u neergelegde visumdossier een brief opgesteld door uw beweerde partner Christian, maar uit deze brieven valt hoegenaamd niet af te leiden dat u een relatie met deze man zou hebben. Het gaat telkens om zeer algemene brieven waarbij uw beweerde partner u uitnodigt om naar België te komen en waarbij hij verklaart de kosten van uw verblijf te zullen betalen (zie administratief dossier). Uit niets van de verklaringen in door uw beweerde partner opgestelde brieven valt af te leiden dat u een relatie met deze man zou hebben. Deze brieven liggen bijgevolg in de lijn van de hierboven gemaakte vaststellingen aangaande uw beweerde partner.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw beweerde homoseksuele geaardheid. Bijgevolg kan ook geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde en gevreesde mogelijke gevolgen van uw beweerde homoseksualiteit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 13 februari 2017 een schending aan van “het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing”, “artikel 62 van de Vreemdelingenwet”, “artikel 3 van de wet de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen”.

Verzoeker wijst op *“het arrest van het Hof van Justitie van 7 november 2013 (C-199/12, C-200/12 en C-201/12 (X, Y en Z tegen Nederland) dat homoseksuelen een specifieke sociale groep zijn, en dat van een homoseksuele asielzoeker niet gevraagd mag worden dat hij in zijn land van herkomst zijn geaardheid geheim houdt of zich terughoudend opstelt om vervolging te voorkomen. Anderzijds oordeelt het Hof dat de loutere strafbaarstelling van homoseksuele handelingen op zich niet beschouwd wordt als daad van vervolging. Dat is wel zo als het land van herkomst een gevangenisstraf daadwerkelijk toepast. Ook oordeelde het Hof dat een asielzoeker als vluchteling erkend moet worden wanneer vast staat dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst op grond van zijn homoseksualiteit een reëel risico op vervolging loopt.”*

Volgens verzoeker gaat het CGVS uit van een verkeerde zienswijze, door te stellen dat verzoeker zich bepaalde vragen diende te stellen en bepaalde plaatsen diende te bezoeken om zijn geaardheid kracht bij te zetten. Verzoeker voert aan dat de benadering van het CGVS stereotiep is en uitgaat van zeer denigerende en discriminerende uitgangspunten.

Verzoekers onwil om voor de Belgische asielinstanties te erkennen dat hij een kortstondige relatie had met een vrouw vloeit voort uit zijn wantrouwen tegenover administratieve beslissingen in zijn land van herkomst. Het verzoekschrift stelt dat verzoeker homoseksueel is, maar soms ook biseksuele trekken en gevoelens heeft. Verzoeker benadrukt gedetailleerde informatie te hebben gegeven en zonder enige terughoudendheid te hebben geantwoord op alle vragen en opmerkingen van het CGVS. Over de relatie met de vrouw, stelt verzoeker dat hij dit niet belangrijk vond te vermelden, gezien het slechts een (gefaald) experiment betrof.

Verzoeker meent dat verweerder geen rekening heeft gehouden met de context waarbinnen verzoeker opgroeide, de algemene kennis van verzoeker, zijn opleidingsniveau en de algemene situatie in zijn land van oorsprong.

Voorts stelt het verzoekschrift dat het CGVS zelf op stereotype wijze te werk gaat – hoe voelde u zich, wanneer ontdekte u het, welke vragen stelde u uzelf –, maar dit niet kon aanvaarden wanneer verzoeker deze zelfde stereotypes effectief meemaakte. Verzoeker meent verder dat men bij relaties tussen personen van verschillend geslacht nooit deze vragen zou stellen, wat er dan ook toe leidt dat deze zienswijze op homoseksuele beleving puur discriminatoir is. Waar verweerder aangeeft dat de vaststelling dat verzoeker een relatie met een vrouw heeft, kan doen twijfelen aan de werkelijke geaardheid van verzoeker, kan dit volgens verzoeker niet aanvaard worden en is dit een bekrompen benadering, nu het ontdekkingsproces nooit eindig is.

Aangaande de relatie met de vrouw, stelt verzoeker dat hij deze relatie is aangegaan na een lange nacht stappen op grond van toen ontluikende gevoelens omwille van de persoonlijkheid van de vrouw. Hij voegt eraan toe dat dit experiment snel werd stopgezet omdat er een duidelijk probleem was en verzoeker zich in deze normale biseksuele relatie niet kon aarden. Verzoeker stelt dat dit echter geen reden is om de bestaande relatie die al jaren aan de gang was te ontkennen. Verzoeker benadrukt dat hij de innige overtuiging had en heeft dat C. de juiste partner is. Verzoeker stelt nog dat hij schrik had om de relatie, die bovendien meer vriendschappelijk dan seksueel was, met deze vrouw toe te geven, omdat zijn partner C. hier niet van op de hoogte is en hij dat graag ook zo wou houden.

Waar verzoeker en zijn raadsman tijdens het pauzemoment in het gehoor een gesprek hadden, stelt verweerder dit volgens verzoeker voor alsof verzoeker te kwader trouw overleg pleegde met zijn raadsman, wat een bezwaarlijk correcte houding is van verweerder. Het is namelijk duidelijk dat verzoeker even de tijd nodig had om alles te laten doordringen.

Verzoeker voert nog aan dat de tijdlijn van verweerder niet klopt, namelijk dat de antwoorden gegeven werden toen er nog geen relatie/experiment was met de vrouw. Ook stelt het verzoekschrift dat de leeftijd waarop men homoseksualiteit tot uiting laat komen geen objectief criterium is. Verzoeker verwijst nog naar de brief van zijn partner C., waarin de omkadering van de relatie uiteengezet wordt.

In hoofdorde wordt gevraagd verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

Bij het verzoekschrift van 13 februari 2017 voegt verzoeker de *“schriftelijke verklaring partner”*.

Beoordeling

2.3. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4. Verzoeker beweert vervolging te vrezen in Gambia omwille van zijn homoseksuele geaardheid.

2.5. Vooreerst kan verzoeker gevolgd worden dat “een experiment” met een vrouw na verzoekers aankomst in België verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid op zich niet ontkent. Echter uit verzoekers verklaringen kan niet blijken dat dit een “experiment” was nu hij geenszins van plan was om de waarheid hierover te vertellen aan het CGVS en zelf meerdere keren ontkende na zijn vierentwintigste nog relaties met vrouwen te hebben gehad (gehoorverslag van het CGVS van 6 april 2016 (hierna: CGVS-verslag 1), p. 8-9, 12, 15; gehoorverslag van het CGVS van 30 september 2016 (hierna: CGVS-verslag 2), p. 3). Wanneer verzoeker tijdens het tweede gehoor echter geconfronteerd werd met de informatie waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker een relatie met een vrouw had, ontkende verzoeker dit herhaaldelijk en met klem (CGVS-verslag 2, p. 3, 4, 5, 6) terwijl kan verwacht worden dat verzoeker kan toelichten waarom dit gebeurde en hoe hij dit zelf ziet binnen zijn gevoelswereld. Zelfs wanneer verzoeker geconfronteerd werd met foto's waarop verzoeker staat afgebeeld met een vrouw in bed en kussend met een vrouw, stelt verzoeker louter dat zij vrienden zijn en dat dit normaal is voor hem (CGVS-verslag 2, p. 5, 6), wat bezwaarlijk ernstig is. Pas na een pauze in het gehoor waarin verzoeker met zijn advocaat overlegde, gaf verzoeker toe een korte seksuele relatie van twee maanden te hebben gehad met de vrouw op de foto's (CGVS-verslag 2, p. 6). Dat verzoeker tijdens het eerste interview bij het CGVS verklaarde nooit een relatie met een vrouw te hebben gehad na zijn vierentwintigste aangezien hij op zijn vijftentwintigste ontdekt had dat hij homoseksueel was, om tijdens het tweede interview toe te geven, na te zijn geconfronteerd met intieme foto's van verzoeker en een vrouw, dat hij toch een (seksuele) relatie had aangegaan met een vrouw in België, die overigens ook langer dan twee maanden duurde, doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen omtrent zijn geaardheid.

2.6. Verzoekers uitleg, dat hij zich aangetrokken voelt tot mannen en het na de relatie met deze vrouw alleen nog maar duidelijker werd (CGVS-verslag 2, p. 7), kan niet verschonen dat hij deze relatie niet spontaan vermeldde tijdens zijn gehoren. Waar verzoekers advocaat er nog aan toevoegt dat verzoeker zelfs als vluchteling moet erkend worden indien hij biseksueel zou zijn (CGVS-verslag 2, p. 8), merkt de Raad op dat verzoeker tijdens het eerste gehoor bij het CGVS op geen enkel moment iets vermeld heeft over een eventuele biseksuele geaardheid, doch ten stelligste aanvoerde dat hij zich sinds zijn vijftiengste enkel tot mannen aangetrokken voelde, zich geen relatie meer kon voorstellen met een vrouw en na zijn vierentwintigste geen relatie meer had aangegaan met een vrouw. Verzoekers advocaat voert tevens nog aan dat verzoeker moeilijkheden ondervond om zich te *outen* (CGVS-verslag 2, p. 8), hetgeen echter dient gerelativeerd te worden nu verzoeker doorheen het eerste gehoor bij het CGVS aangaf zijn homoseksuele geaardheid aanvaard te hebben en opgelucht te zijn zichzelf te kunnen zijn in België en bovendien ging verzoeker op homo-websites op zoek naar mannen.

2.7. Waar het verzoekschrift nog aanvoert dat de tijdlijn van verweerder niet klopt en dat de relatie met de vrouw dateert van na het eerste interview bij het CGVS, stelt de Raad vast dat, gezien de relatie volgens de vrouw duurde van augustus 2015 tot januari 2016 (zie informatie in het administratief dossier) en het eerste interview plaatsvond op 6 april 2016, de relatie wel degelijk dateert van voor het interview. Dat verzoeker de Belgische asielinstanties alsnog tracht te misleiden, doet dan ook verder afbreuk aan zijn geloofwaardigheid.

Ook stelt het verzoekschrift dat de relatie tussen verzoeker en de vrouw een experiment was dat amper twee maanden geduurd had. Er kan slechts worden vastgesteld dat het verzoekschrift de relatie tussen verzoeker en de vrouw tracht te minimaliseren door het te bestempelen als een "experiment" en daarnaast te stellen dat deze relatie slechts twee maanden geduurd had, nu uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat de relatie echter vijf maanden zou geduurd hebben, van augustus 2015 tot januari 2016. Verzoeker gaat in zijn verzoekschrift dan ook in tegen onbetwiste gegevens wat bezwaarlijk ernstig is, nu kon verwacht worden dat verzoeker dit zou kaderen binnen zijn (late) ontdekking van zijn homoseksualiteit. Dit klemt te meer nu verzoeker vóór zijn relatie met de Belgische C. steeds relaties met vrouwen heeft gehad en niet kan ingezien worden waarom verzoeker opnieuw een relatie met een vrouw zou zoeken eerder dan een relatie met een andere man aangaan indien hij homoseksueel was.

2.8. De Raad neemt aan dat het aantonen van een seksuele geaardheid gevoelig kan liggen en niet evident is. Indien de kandidaat-asielzoeker echter geen bewijs kan verschaffen aangaande zijn of haar seksuele oriëntatie en/of er is een gebrek aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst, dan stelt ook UNHCR dat de seksuele oriëntatie dient te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 35). De Raad benadrukt dat kan verwacht worden dat verzoeker minstens doorleefde verklaringen aflegt aangaande zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit. Ook kan sociale aanknopingspunten worden verwacht en dus enige bekendheid worden aangetoond met de situatie van homoseksuelen in zijn land van oorsprong en eventueel ook in België. Van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel en omwille van deze seksuele geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in zijn land van oorsprong kan worden verwacht dat hij dit overtuigend aantoonde.

2.9. Verzoekers verklaringen aangaande de ontdekking en beleving van zijn homoseksualiteit kunnen niet overtuigen. Zo verklaart verzoeker tijdens zijn eerste gehoor voor het CGVS, *"Ik voelde het als ik jonge mannen zag, ik voelde me lichamelijk aangetrokken, ik voelde me meer aangetrokken tot mannen, het ging zo geleidelijk aan, ik voelde meer voor mannen, dan voor vrouwen, zo besefte ik, maar het is verboden, en ik kon het niet zeggen tegen anderen, ik hield het voor mezelf."* (CGVS-verslag, 1, p.8). Verzoeker voegt eraan toe dat hij voor zijn vijftiengste relaties had gehad met vrouwen en dat hij zich toen *"aangetrokken [voelde] tot vrouwen, en niet tot mannen. Vandaar dat ik relaties had met vrouwen."* (CGVS-verslag 1, p. 8). Verzoeker herhaalt meerdere malen tijdens het gehoor dat hij relaties had met vrouwen tot zijn drieëntwintigste of vierentwintigste en dat hij daarna, op zijn vijftiengste, mannen aantrekkelijk begon te vinden, *"Nee, ik had wat ontgoochelingen achter de rug, ik was 25, en toen begon ik mannen aantrekkelijk te vinden."* (CGVS-verslag 1, p. 12). Hoewel het mogelijk is dat een persoon zijn homoseksuele geaardheid op latere leeftijd begint te ontdekken, laat verzoeker tijdens het gehoor voor het CGVS uitschijnen dat hij zich tot zijn vierentwintigste gewoon aangetrokken voelde tot vrouwen, waarna hij zich opeens op zijn vijftiengste aangetrokken voelt tot mannen. Zo antwoordde verzoeker op de vraag of hij ooit andere

homoseksuele mannen in Gambia ontmoet heeft, *“Neen, geen Gambianen, maar andere blanke mannen die naar het land kwamen, we begonnen te praten, met iemand, hij was van Nederland, hij begon te praten, maar dat was toen ik nog niet homo was, dus dat was de enige keer.”* (CGVS-verslag 1, p. 11). Aldus komen verzoekers verklaringen aangaande zijn beweerde ontdekking en beleving van zijn voorgehouden seksuele geaardheid vaag en weinig doorleefd voor.

2.10. Dit blijkt tevens nu verzoeker op de vele open vragen die hem aangaande zijn ontluikende homoseksuele gevoelens werden gesteld, niet verder komt dan te stellen dat hij zich aangetrokken voelde tot mannen vanaf zijn vijftiengste, dat hij het tegen niemand kon vertellen en dat hij het verborgen moest houden. Verzoeker blijft steeds bij beknopte en oppervlakkige verklaringen als *“Ik was verdrietig, ik dacht niet zo te kunnen zijn, ik ben niet zo geboren, maar ik was nu eenmaal zo, en ik heb het aanvaard.”* (CGVS-verslag 1, p. 9). Gevraagd naar deze aanvaarding in de context van de homofobe omgeving in Gambia, stelde verzoeker louter *“In het begin was het moeilijk, maar nadien aanvaardde ik het relatief snel.”* (CGVS-verslag 1, p. 9), wat hij doorheen het gehoor een aantal keer herhaalde (CGVS-verslag, p. 9, 10). Van een persoon die ontdekt dat hij homoseksueel is in een uiterst homofobe omgeving kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij meer doorleefde, eventueel anekdotische, verklaringen aflegt aangaande zijn homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties binnen de context van een dergelijke omgeving, *quod in casu non*. Verzoekers antwoorden en verklaringen doen echter uitschijnen dat hij zonder al te veel problemen zijn seksuele geaardheid aanvaardde, wat echter geenszins overtuigt in het licht van de strafbaarstelling en het heersende sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit in Gambia en het feit dat hij zelf stelt een verborgen leven te moeten leiden. Verzoeker beperkt zich tot het herhalen dat hij zijn seksuele geaardheid aan niemand vertelde, maar laat na te vertellen hoe hij zich hierbij voelde of welke invloed dit had op zijn persoonlijke leven, op de keuze van zijn vrienden, de reacties in zijn omgeving op homoseksualiteit. Verzoekers verklaringen komen inderdaad stereotiep voor en getuigen bovendien van een gebrek aan inzicht in de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, die is opgegroeid in dergelijke moeilijke omgeving, wordt geconfronteerd bij de bewustwording van diens seksuele geaardheid.

2.11. Verzoekers verklaring een homoseksuele relatie te hebben met de Belg C. komt zo in een ander daglicht te staan. Verzoeker stelt dat hij C. vijf jaar geleden ontmoette op een *“gay website”*, maar herinnert zich de website niet (CGVS-verslag 1, p. 6). Gevraagd hoe hun relatie dan begonnen is, beperkte verzoeker zich tot vage algemeenheden, *“Via gesprekken, we leerden elkaar kennen, en we mochten elkaar, en op een bepaald moment begonnen we een relatie.”* (CGVS-verslag 1, p. 6). Nogmaals gevraagd wanneer dit dan was, antwoordde verzoeker *“Dat weet ik niet meer precies. Vijf jaar geleden.”* (CGVS-verslag 1, p. 6). Wanneer verzoeker echter nogmaals gevraagd werd sinds wanneer hij een relatie had met C., stelde hij *“We hebben een relatie, zo'n drie à vier jaar geleden.”* (CGVS-verslag, p. 7). Geconfronteerd met zijn strijdige verklaringen, antwoordde verzoeker louter *“Ja, ik weet het niet meer precies, ik ben niet zo goed met data”* (CGVS-verslag, p. 7). Aldus kan er weinig geloof gehecht worden aan verzoekers beweringen aangaande zijn relatie met C., nu hij er niet in slaagt op een eenduidige en diepgaande wijze te vertellen wanneer en op welke manier zijn relatie met C. zou begonnen zijn. Immers, er wordt niet verwacht dat verzoeker precieze data geeft wel kan verwacht worden dat hij deze bijzonder belangrijke gebeurtenis kan situeren in zijn eigen leven, dat hij weet welke website hij vele malen heeft geopend, dat hij kan vertellen wat hij toen professioneel of sociaal deed te meer hij in deze periode nog relaties met vrouwen had. Verder gevraagd hoe verzoeker zijn relatie met C. zou beschrijven, antwoordde verzoeker beknopt *“We leven samen”* (CGVS-verslag 1, p. 12). Vervolgens gevraagd om wat meer te vertellen over C., stelde verzoeker *“Hij woont in Gent, hij leeft alleen, hij heeft geen kinderen, hij was een fotograaf, hij is gepensioneerd, hij is van Gent...”* (CGVS-verslag 1, p. 12). Dergelijke korte antwoorden waarin verzoeker louter feiten weergeeft en geen diepere persoonlijke gevoelens zet de aard van de relatie van verzoeker en C. in een ander daglicht. Volgens de bij het verzoekschrift neergelegde schriftelijke verklaring van zijn partner C. hebben zij een vader-zoon relatie, te meer verzoeker dertig jaar jonger is en een 'sportfreak' is. Verzoeker woont wel samen met C., hij heeft zijn eigen kamer en doet zijn deel in het huishouden. Verzoeker heeft duidelijk een (h)echte vriendschapsrelatie met C. doch de Raad kan uit het geheel van verzoekers verklaringen niet afleiden dat hij in werkelijkheid homoseksueel is. Dat verzoeker na zijn aankomst in België, en dus gedurende zijn relatie met C., een relatie met een vrouw is aangegaan is dan ook niet bevreemdend.

Ten slotte kan zowel uit verzoekers verklaringen als uit de schriftelijke verklaring van zijn partner C. blijken, dat verzoeker weg wilde uit Gambia en daarvoor zelfs bereid was de gevaarlijke weg over Libië te nemen. Echter verzoeker bleek onwetend over de juridische context van homoseksualiteit in Gambia (CGVS-verslag 1, p. 14-15), wat niet kan aangenomen worden wanneer hij ook in Gambia het internet hanteerde en hij beweerde net uit vrees voor vervolging zijn land te zijn ontvlucht. Gevraagd of er een

wet is in Gambia die homoseksualiteit verbiedt, antwoordde verzoeker, “*Dat weet ik niet, de president zei dat homo's kunnen gearresteerd worden en gedood kunnen worden... Dat is wat ik gehoord heb*” (CGVS-verslag 1, p. 15). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat het Gambiaanse wetboek een artikel vermeldt dat ‘tegennatuurlijke seksuele handelingen’ bestraft met een gevangenisstraf van maximum veertien jaar. Uit deze informatie blijkt voorts dat het Gambiaanse parlement in augustus 2014, op vraag van de president, de beslissing nam om de bestaande strafwet aangaande homoseksualiteit aan te passen en de bijhorende straffen te verzwaren. Na deze wetswijziging is er sprake van ‘*aggravated homosexuality*’ in het wetboek dat toelaat om in bepaalde gevallen, bij verzwarende omstandigheden, een levenslange gevangenisstraf uit te spreken. Van verzoeker kan dan ook verwacht worden dat hij op de hoogte is van deze wetgeving inzake homoseksualiteit, die voor zijn vertrek en toen hij meende zelf op mannen te vallen in de pers kwam. Er kan dan ook moeilijk ingezien worden hoe deze wet die een rechtstreekse invloed zou hebben op zijn leven en van primordiaal belang is voor zijn risico-inschatting, aan hem kon voorbijgaan. Ook stelt verzoeker geen mensen te kennen die zijn veroordeeld omwille van hun seksuele geaardheid (CGVS-verslag 1, p. 14), wat toch een duidelijke desinteresse aantoont in de werkelijke situatie van homoseksuelen in Gambia met wie verzoeker zich verbonden zou moeten voelen indien hij inderdaad homoseksueel zou zijn. Verzoeker stelt zelfs dat hij geen enkele andere homoseksuele persoon in Gambia kent. Verzoeker is niet op de hoogte van de wijze waarop homoseksuelen elkaar in Gambia ontmoeten, noch of er een homoseksuele *scene* bestaat, “*Dat weet ik niet, ik heb het nooit gezien, en heb het nooit op het nieuws gezien.*” (CGVS-verslag 1, p. 14). Verzoekers uitleg, dat hij en elke homoseksuele persoon in Gambia zijn geaardheid verborgen hield (CGVS-verslag 1, p. 14), is niet ernstig en kan bezwaarlijk zijn onwetendheid bezwaarlijk verschonen, nu redelijkerwijs kan worden verwacht dat verzoeker een meer dan gewone belangstelling zou hebben voor het homoseksuele milieu in Gambia indien hijzelf homoseksueel zou zijn. Verzoeker kent geen plaatsen waar homoseksuelen elkaar kunnen ontmoeten in Gambia, noch kent hij organisaties die opkomen voor rechten van homoseksuelen in Gambia (“*Neen die ken ik niet. Die bestaan niet in Gambia*”, CGVS-verslag 1, p. 14) wat opnieuw gemakkelijk op internet te vinden moet zijn, desgevallend via buitenlandse websites of mensenrechtenorganisaties.

2.12. Verzoeker overtuigt niet inzake zijn voorgehouden homoseksualiteit. Er kan dan ook evenmin geloof gehecht worden aan verzoekers vrees voor vervolging omwille van zijn seksuele geaardheid bij terugkeer naar Gambia. De argumenten in het verzoekschrift aangaande de situatie van homoseksuelen in Gambia en de informatie dienaangaande toegevoegd aan het verzoekschrift zijn dan ook niet dienstig. Uit de foto's waarop verzoeker en C. afgebeeld staan in het bijzijn van andere Afrikanen, kan niet worden afgeleid dat verzoeker en C. een homoseksuele relatie zouden hebben. De verwijzing naar rechtspraak en “*het arrest van het Hof van Justitie van 7 november 2013 (C-199/12, C-200/12 en C-201/12 (X, Y en Z tegen Nederland))*” kan bovenstaande conclusies niet wijzigen.

2.13. Ten slotte dient nog te worden benadrukt dat verzoekers identiteit niet wordt betwist, noch de echtheid van de door verzoeker neergelegde identiteitsdocumenten, een fotokopie van zijn paspoort, attesten van gevolgde opleidingen in Gambia, verzekeringsdocumenten en eigendomsattesten.

2.14. De overige documenten werden reeds beoordeeld (brieven opgesteld door C.) of kunnen de Raad niet anders doen besluiten (inzake de visumaanvragen).

2.15. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift verder tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van *post-factum* verklaringen, boude beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.16. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.17. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.18. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.19. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.20. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.21. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien augustus tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK